

küsis: „kas nüüd saan selliks tehtud?“ — „Dool-
fi!“ vastas sep ja pani temale kõrva pihta, „ar-
wad sina, et se aeg, kus sina weel ei jõudnudki
suurt hamret tõsta jo õpimise aeg olnud. Nüüd
hakab wast' õpimise aeg ja kui sina heaste õpid,
siis kolme aasta pärast saad sina selliks!“

Jaagup lohus ja tuigus wasta seina lõetse taha
ja hakas teda liigutama. Esimest korda elu-aéal
tuli wesi tema silmi. Need sõnumed olid wäga
hirmsad tema meelest. Se lugu oli tema arwates
hirmsam, kui tema wanemate surm, hirmsam kui
se et soldatist oli kinni tabatud, hirmsam kui linna
poiste pillamine, hirmsam kui wangi koda oli ol-
nud. Weel kolm aastat selle mehe juures, se s
maeas olla! Se oli hirmus moelda! Aga siiski
ei wõtnud tema mitte nõuks jälle ärajoosta, waid
tahtis kannatada ja selle hea otsa oodata! Aga
tema ei kannatanud mitte wäga alandliku südamega,
waid südame kanguusega. Tema hakas kõik inimesi
wihkama ja sellepärast ei tahtnud tema ka mitte ko-
dunt ära käia ja külaste minna. Ei tema rääkinud
ei kellegiga mitte sõna, kui aga et küsimise peale
wastust andis. Hirnu pärast oma peremehe eest,
tegi tema paigal tööd. Wõiks arwata, et seda
wiisi raske töd amet temale üsna wastasels oleks
läinud, aga lugu ep olnud mitte nenda. Tema
mõistis küll ära, et tema kerjamisega mitte elu aea
ei wõinud elada ja et kui tema ühe handwärgi tööd

heaste mõistaks, tema sellega enesele wõiks leiba
ja raha teenida. Enne ta himustas raha, et tema
saaks wähest paremat suu-täit hamba wahetele pista,
sellepärast tema nüüd küll enam raha ei tahtnud,
seit seda hinna täitis tema selle läbi, et tema wõseti
oma kambri aknast wälja poes ja marja aeadesse
libas, kust tema õuni ja marju warastas. Nüüd
aga himustas tema sellepärast raha, et tahtis uh-
temas riidis käia, naagu teised handwärgi õpipõisid,
kes wähest sugu raha kingitud said. Temale ei antud
ei ilmasgi raha, ja riided, mis linna poolest temale
tehti, olid küll wäesed, et temal nüüd palju paremat
ihu katet ei olnud, kui sel aeal, kui alles kerjamas
käis. Südame tigidusega kannatas tema oma
põlwe. Hädalise meelega ootas tema seda aega,
milal tema lahti saaks ja wõiks hulluma minna!

Jaagubil oli Jumalast tark meel ja tugew jõud
loodud. Selle läbi mõistis tema oma ametit pea
ära ja wõis meistrile kauniste abiks olla. Wana
sep julgus siis wähest, kas ka poole pääwa läbi
Jaagubit üksi patta jätta ja wiitis ise oma aega
kõrtji laua taga. Pois töimendas kõik asju heaste.
Aga se lugu jai temale suureks kiusatusets.

Selle linnateheses olid palju wõeraid liitumas, sest
et kolm suurt maanteed jenna koku jooksid. Sepa
paea wastu oli trakter, kus woorimehed palju sees
käisid. Siis sündis wähest, et wangtri ratas ehk
muu sõidu riista tükk oli parandada ehk hooste